

kun hæfter for Tab, naar samtlige Reservefonds og Administrationsfonds er nedbragt til Minimum.

Med Hensyn til Størrelsen af de af Foreningen lidte Nettotab kan det oplyses, at disse i Aarene siden 1914—15 har udgjort i alt 1 013 000 Kr. svarende til gennemsnitlig 1,07 pro mille om Aaret af Laanenes Hovedstol til enhver Tid.

Da Laanenes Hovedstol nu andrager ca. 40 Mill. Kr., maa det antages, at de tilvejebragte Reserver er fuldt tilstrækkelige til at dække de Tab, der kan forventes i en overskuelig Fremtid, i hvilken Forbindelse det maa bemærkes, at medens de industrielle Virksomheder efter forrige Verdenskrig led store Tab, som Følge af betydelige Føjlinvesteringer, er en tilsvarende Udvikling i de kommende Aar meget lidt sandsynlig paa Grund af den Kontrol med Investeringerne, der under og efter Krigen er ført fra Myndighedernes Side bl. a. gennem Materialerationeringen.

Efter det her anførte og efter hvad der i det hele foreligger angaaende Kreditforeningens Virksomhed, mener Ministeriet, at Foreningens Status er fuldt ud tilfredsstillende, og at Størrelsen af Foreningens Reserver saavel absolut som i Forhold til de udlaante Kapitaler maa anses for betryggende, hvilket ogsaa har fundet Udtryk i den Tillid, som Kapitalmarkedet nærer til Foreningens Obligationer.

Der er derfor efter Ministeriets Formening ikke i Foreningens Virkemaade og hele Stilling nogen Begrundelse for vedblivende at afskære Foreningen fra den Begunstigelse, at umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler kan anbringes i dens Obligationer.

Det tilføjes, at Justitsministeriet har udtalt, at dette ikke nærer afgørende Betæneligheder ved, at Foreningens Andragende om, at umyndiges Midler m. v. maa anbringes i de af Foreningens udstedte Kasseobligationer, bliver imødekommet.

Lovforslaget underkastedes i Landstinget en kort Udvalgsbehandling, der ikke resulterede i Ændringsforslag. Det vedtoges uændret og enstemmigt i begge Ting.

---

74. Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 284 af 16. Juni 1945 om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 123 af 8. Juni 1912 om Værnepligt med senere Ændringer, jfr. Lov Nr. 640 af 30. December 1946. (Indenrigsminister *Smørum*). [A. Sp. 3049. — C. Sp. 3 og 41].